

AINO MALMBERG

TOTTA JA LEIKKIÄ

 SAGA
EGMONT

AINO MALMBERG

TOTTA JA LEIKKIÄ

Aino Malmberg

Totta ja leikkiä

Ensimmäisen kerran julkaissut
Kustannusosakeyhtiö Otava 1903

Saga

Totta ja leikkiä

Copyright © 1903, 2019 Aino Malmberg and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788726072952

1. e-book edition, 2019

Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com – a part of Egmont,
www.egmont.com

HYMNI HUMBUGILLE

Ylistetty ollos mahtava Humbugi! Sinä olet se voima, joka maailmaa hallitsee ja eteenpäin vie! Minne joutuisimmekaan me ihmislapset, mikä olisikaan kohtalomme, jos sinä, oi Humbugi, maailmasta katoisit? Mutta sinä et katoa, ennenkuin maailma katoa! Sinä olet ikuinen kuin ihmissuku! Ylistetty ollos ikuinen Humbugi!

Näin kerran Rakkauden.
Se tuli maailmaan ja kulki hiljaa ja ääneti.
Ei se etsinyt omaansa.
Kaikkensa se antoi, kysymättä, pyytämättä.
Mikä oli sen palkka?
Tuska.
Jota suuremmaksi Rakkaus kasvoi, sitä tulisemmaksi tuli tuska.

Ei tuntenut maailma Rakkautta.
Sen hellyyttä sanottiin tunkeilevaisuudeksi.
Sen uhrautuvaisuutta sanottiin tyhmyydeksi.
Sen uljuutta sanottiin julkeudeksi.
Ja kylmyydeksi nimitettiin sen puhtautta.
Pois ryöstettiin siltä Rakkauden nimikin.
Köyhänä ja alastomana se ajettiin maailman poluilla paleltumaan.

Mutta silloin astuit esiin sinä, oi Humbugi.
Sinä otit Rakkauden rikkirevityn viitan, silasit sen silkillä ja kiiltävällä kullalla ja levitit laajana hartioillesi.

Torvilla toittottaen ja lippuja liehuttaen sinä
vaelsit valtateillä, vaatien itsellesi Rakkauden
nimen ja palkan.

Ja sinä saitkin ne, oi mahtava Humbugi,
sillä sinun voimasi on suuri.

Ylistetty ollos, voimakas Humbugi!

Näin kerran Hyvyyden.

Se oli luottavainen ja lämmin.

Se tahtoi unohtaa vihan.

Se tahtoi auttaa avuttomia.

Maailma polki sen jalkoihinsa ja tahrasi lialla
sen valkean viitan.

Epäluulolla lamautettiin sen ojennettu käsi.

Ivalla tukahdutettiin sen kutsuva ääni.

Pala palalta se surmattiin.

Silloin tulit sinä, oi Humbugi, loistavassa asussa astuen.
Siinä huusit julki sen, minkä Hyvyys oli vaiennut. Sinä
vaikenit silloin, kuin Hyvyys oli puhunut. Ja maailman
silmät seurasivat sinua ihastuksella. Kun sinä, oi Humbugi,
pukeuduit Hyvyyden asuun, rakensi maailma alttarin, jossa
se sinulle polttouhria suitsutti. Ylistetty ollos, loistava
Humbugi!

Näin kerran Neron. Tulta sen silmät iskivät ja säkenöitä
säihkyi sen säilä, kun se rohkeana julisti sodan sinua
vastaan, oi voimakas Humbugi! Ensi iskulla katkesi
kurkihirsi linnastasi ja ammottava aukko syntyi
lahonneeseen seinään. Vapise, vapise, oi Humbugi! Jo ovat
päiväsi luetut! Jo lähenee valtasi loppuaan!

Mutta tyynenä kokosit sinä kantajoukkosi, oi Neroakin
nerokkaampi Humbugi! Kateus kierosilmä tarttui
ojennettuun käteesi. Viha polvistui povellesi. Typeryys
typsähti syliisi. Hiljaa ja varmasti sinä hiivit Neroa vastaan.

Hiljaa ja varmasti varastit Nerolta aseet. Mutta Nero ei lakannut taistelemasta, ennenkuin sinä, oi Humbugi, sen kuolleen jalkoihisi poljit. Sinä poljit Neron jalkoihisi ja pusersit ulos sen sydänveren viimeiseen pisaraan asti. Se sydänveri muuttui hohtaviksi helmiksi. Ne sinä keräsit, oi laupias Humbugi, ja ripustit kaulaasi iki-ihanaksi koristukseksi. Ylistetty ollos nerokas Humbugi!

Oi Humbugi! taivaanko tyttäreksi sinua sanoisin, vaiko manalan hengettäreksi? Et ole kumpikaan, voimakas Humbugi. Kesktivälillä aina liehut. Maa on oikea olopaikkasi. Siellä on ikuinen kotisi, siellä valtaistuimesi! Ota kruunu päähäsi ja nouse oikealla niinelläsi joukkoja johtamaan. Sillä sinä olet maailman voimista mahtavin. Kaikki, kaikki maailmassa on humbugia, paitsi sinä oi Humbugi!